33. Adamale útles Jummal: Et sa olled kuulnud omma Naese Sanna, ja sönud sest Puust, mis ma sind käskSin ja útlesin: Sinna ei pea mitte sest söma; äranetud on se Ma nüüd sinno pärrast; Waewaga pead sa sest söma keik omma Ello-Aja; ja Kibbowitso ja Ohhakaid peab ta sulle kaswatama, ja sinna pead Wälja-Rohhud söma; omma Palle- ehk Silmi-Higgi sees pead sa Leiba söma, senni kui sa jälle Mullaks saad, sest sestsammast olled sa woetud; sest sinna olled Pörm, ja pead jälle Pörmuks sama.

34. Oh! kui mitmesuggust Hädda ja Waewa kulutas Jummal nende Sannadega! Essite nimmetas Jummal Adama Sü ülles; se olli se, et ta olli kuulnud omma Naese Sanna, ja mitte ep olnud Jummala Sanna ja Kässo jure kindlaste jänud, mis temma Jummala ennese

ennese Suust olli kuulnud, enne kui se Naene weel sai tehtud temma Külje-Luust (11.). Teiseks panni Jummal omma Needminne ehk Wañne Ma peále, et se mitte ennam isseennesest ei piddand Innimesse Toidust wälja-andma, waid Kibbowitso ja Ohhakaid temmale kaswatama, nenda kui iggamees nüüd nääb, et Pöllus-Ma sedda teeb, kui temma ei sa öiete harritud, ja kui ei sa Semet peále külwatud.

35. Kolmandeks öppetawad need Sannad, et Jummal nüüd hopis teist-suggu Toidust Innimessele seädis, kui enne sedda (13.): Sinna pead nüüd Leiba, ja Wälja-Rohhud söma, se on, sedda Wilja, mis Wäljade ehk Pöldude peäl kaswab Harrimisse ja Semendamisse järrel; se piddi nüüd se öige Toidus Innimessel ollema, ja mitte ennam Ounad ja Marjad, ja muud nisuggused Asjad,